

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23P/62/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712204486
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2012:5712204486.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medvedom, v právnej veci navrhovateľky I. W. Y. S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Z. Š., t.č. bytom ul. X. Q. XX/XXX, I. Š.I., proti odporcom I) V. W., K.. X.XX.XXXX, bytom Z. Š. Č.. XX a II) maloletej P. W., K.. X.X.XXXX, bytom ako navrhovateľka, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, o zapretie otcovstva, takto

rozhodol:

Súd určuje, že odporca v prvom rade V. W., K.. X.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX nie je otcom maloletej odporkyne v druhom rade P. W., K.. X.X.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, z matky - navrhovateľky I. W. Y.. S., nar. XX.X.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa podaným návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.3.2012 domáhala, aby súd určil, že odporca v I. rade nie je otcom maloletej odporkyne v II. rade. V návrhu uviedla, že s otcom maloletého dieťaťa boli manželia. V čase rozhodnom pre počatie dieťaťa nadviazala intímnu známosť s iným mužom Y. F., K.. XX.XX.XXXX a s manželom pohlavný styk nemala. Odporcu v I. rade preto nepovažuje za biologického otca mal. dieťaťa.

Na pojednávanie sa neustanovil odporca I) ani kolízny opatrovník, hoci boli riadne a včas predvolaní. Nakoľko nepožiadali z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, súd v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a v záujme hospodárnosti konania vec prejednal v ich neprítomnosti, prihladal pritom na obsah spisu a ostatné vykonané dôkazy.

Odporca v I. rade bol vypočutý do zápisnice na tunajšom súde dňa 5.11.2012. Vo svojej výpovedi uviedol, že navrhovateľka v návrhu uvádza pravdu. Je si istý, že nie je biologickým otcom mal. P. W., K.. X.X.XXXX. S navrhovateľkou nemal intímny styk asi tri mesiace predtým ako podala návrh na rozvod vo februári 2011. Predtým mal s ňou intímny styk naposledy pred Vianocami r. 2010. S navrhovateľkou a spoločnými deťmi E., K.. XX.XX.XXXX U. O., K.. XX.X.XXXX bývali počas manželstva v prenájme v Martine - Priekope. V domácnosti sa zdržiaval málo, lebo pracuje ako kamionista a býval doma len pár dní v mesiaci. Vtedy nevedel, že manželka mala intímny pomer s iným mužom, ani že je tehotná. Súhlasil, aby súd pojednával a rozhodol vo veci v jeho neprítomnosti.

Navrhovateľka sa na pojednávaní pred súdom pridrižovala písomne podaného návrhu. Vypovedala, že s odporcom v I. rade boli manželia, pričom rozsudok o rozvode nadobudol právoplatnosť dňom 17.12.2011 a mal. P. sa narodila 8.1.2012. Otcovstvo bolo preto určené podľa domnienky otcovstva

svedčiacej bývalému manželovi. S týmto sa však intímne nestýkala približne od septembra r. 2010. Návrh na rozvod podávala vo februári 2011. Za biologického otca považuje Y. F., K.. XX.XX.XXXX. V prípade právoplatného zapretia otcovstva si podá návrh na určenie otcovstva voči tomuto mužovi.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom navrhovateľky a odporcu v I. rade; prečítaním listinných dôkazov pripojených v súdnom spise ako aj oboznámením spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7 C 25/2011.

Podľa § 85 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej len „ZR“), ak sa narodí dieťa v čase od uzavretia manželstva do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva alebo po jeho vyhlásení za neplatné, považuje sa za otca manžel matky.

Podľa § 86 ods. 1 ZR, manžel môže do troch rokov odo dňa, keď sa dozvie, že sa jeho manželke narodilo dieťa, zaprieť na súde, že je jeho otcom.

Podľa § 87 ods. 1 ZR, ak sa narodí dieťa v čase medzi stoosemdesiatym dňom od uzavretia manželstva a trojstým dňom po tom, čo manželstvo zaniklo alebo bolo vyhlásené za neplatné, možno otcovstvo zaprieť len vtedy, ak je vylúčené, že by manžel matky mohol byť otcom dieťaťa.

Podľa § 88 ods. 1,2 ZR, manžel má právo zaprieť otcovstvo voči dieťaťu a matke, ak sú obidvaja nažive, a ak nežije jeden z nich, voči druhému. Aj matka môže do troch rokov od narodenia dieťaťa zaprieť, že otcom dieťaťa je jej manžel. Ustanovenia o práve na zapretie otcovstva manželom matky dieťaťa sa použijú primerane.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je dôvodný. Súd zistil, že maloletá odporkyňa v II. rade P. W. sa narodila dňa X.X.XXXX. Návrh na začatie konania bol tunajšiemu súdu doručený 19.3.2012, teda v 3-ročnej lehote stanovenej ust. § 86 ods. 1 Zákona o rodine. Keďže maloletá odporkyňa v II. rade sa narodila v čase do trojstého dňa potom, keď manželstvo navrhovateľky a odporcu I) bolo rozvedené t.j. 17.12.2011 považuje sa odporca I) za otca mal. odporkyne II) v zmysle zákonnej domnienky otcovstva svedčiacej manželovi matky. Otcovstvo podľa citovaného zákonného ustanovenia § 87 ods. 1 Zákona o rodine možno zaprieť len vtedy, ak je vylúčené, že by odporca I) mohol byť otcom mal. odporkyne II). Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že navrhovateľka podala dňa 7.2.2011 na tunajšom súde návrh na rozvod manželstva, o ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom č. k. 7 C 25/2011-47 zo dňa 26.9.2011 právoplatným dňom 17.12.2011. Už v návrhu na rozvod manželstva navrhovateľka uviedla, že s manželom žijú asi 8 mesiacov v oddelených izbách, pričom v písomnom podaní spísanom v informačnom centre súdu dňa 27.6.2011 o.i. uviedla, že s manželom nežijú v spoločnej domácnosti od 15.4.2011 a so súčasným priateľom čaká dieťa. Rovnako na pojednávaní ohľadne rozvodu dňa 26.9.2011 potvrdila, že sa s manželom intímne nestýkajú asi rok, nadviazala známosť s iným mužom a je v 6. mesiaci. Obdobne odporca v I. rade pri výsluchu dňa 26.8.2011 v konaní sp. zn. 7 C 25/2011 vypovedal, že manželka žije s iným mužom, s ktorým čaká dieťa. Pretože k pravdepodobnému počatiu mal. odporkyne II) došlo v období okolo apríla 2011, kedy sa navrhovateľka už niekoľko mesiacov s odporcom I) intímne nestýkala, mal súd za to, že je vylúčené, že by odporca I) mohol byť biologickým otcom mal. odporkyne II). Z uvedených dôvodov súd návrhu navrhovateľky vyhovel.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o náhrade trov konania rozhoduje súd len na návrh. Keďže žiaden z účastníkov nežiadal priznať náhradu trov konania, súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Poučenie:

: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline písomne v 4 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok v platnom znení), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. tzn.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.) tzn.

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

V Martine, dňa 3.12.2012

JUDr. Jozef Medved'

samosudca